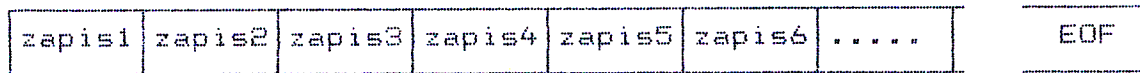

DATOTEKE

Datoteka je podatkovna struktura (način ureditve podatkov), sestavljena iz med seboj logično povezanih podatkov, ki so shranjeni na disku ali disketi. Osnovni gradnik (sestavni del) datoteke imenujemo tudi logični zapis. Zapis lahko vsebuje enega ali več podatkov, ki sestavljajo logično celoto. Shematično si datoteko lahko predstavimo tako, kot na sliki 2.

Sl.2.

Predstavitev datoteke

Na koncu datoteke je poseben znak, ki označuje konec datoteke in ga imenujemo znak EOF (End Of File - konec datoteke).

Vsaka datoteka ima poleg svoje vsebine tudi svojo identifikacijo. V identifikacijo sodijo ime datoteke, tip datoteke, velikost datoteke, čas in datum kreiranja datoteke in status datoteke. Na te podatke o datoteki lahko uporabnik vpliva in jih tudi spreminja. Ker operacijski sistem prepoznava in razločuje datoteke po imenih, dve datoteki na isti disketi ali disku ne smeta imeti enakih imen. Dve datoteki na različnih disketah imata lahko enaki imeni. Datoteko si lahko nazorno predstavimo kot knjigovodsko kartico na kateri so matični podatki, ki ustrezajo imenu datoteke, in prometni podatki, ki ustrezajo podatkom (vsebini) datoteke. Matični podatki so zapisani v kazalu področja kjer se nahaja datoteka.

Oznaka datoteke je sestavljena iz dveh delov. Prvi del je ime in je obvezno. Drugi del je tip datoteke, ki ga lahko tudi opustimo. Ime in tip datoteke sta ločena med seboj s piko. Ime ima lahko največ osem znakov, tip pa tri. Znaki, ki jih lahko vsebujeta ime in tip datoteke, so:

- velike črke abecede A - Z
- številke 0 - 9
- posebni znaki \$ # & % ! % () - _ ' " & #